

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 9 lutego 2018 r.

Poz. 948

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.2.1.2018 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 7 lutego 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1875),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr S.0007.107.2017 Rady Miejskiej w Radlinie z dnia 28 grudnia 2017 r. *w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji Miasta Radlin.*

Uzasadnienie

W dniu 28 grudnia 2017 r. Rada Miejska w Radlinie podjęła uchwałę *w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji Miasta Radlin.*

Stosownie do przepisu art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, Burmistrz Radlina, przekazał Wojewodzie Śląskiemu uchwałę Nr S.0007.107.2017, która wpłynęła do organu w dniu 9 stycznia 2018 r.

W dniu 25 stycznia 2018 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W myśl przepisu art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organy gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w części lub w całości orzeka organ nadzoru w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona wydana z istotnym naruszeniem przepisów art. 52 ust. 1 w zw. z art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. *o rewitalizacji* (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1023, ze zm.) w następującym zakresie.

Przepis art. 52 ust. 1 *ustawy o rewitalizacji* stanowi, że do dnia 31 grudnia 2023 r. dopuszcza się realizację przedsięwzięć wynikających z programu zawierającego działania służące wyprowadzeniu obszaru zdegradowanego ze stanu kryzysowego, przyjmowanego uchwałą rady gminy, bez uchwalania gminnego programu rewitalizacji. W takim przypadku wyznaczenie w drodze uchwały obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, Strefy, a także uchwalenie miejscowego planu rewitalizacji nie jest dopuszczalne.

W art. 52 ust. 2 cyt. ustawy, zastrzeżono natomiast, że jeżeli program, o którym mowa w ust. 1, **uchwalony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy**, zawiera co najmniej opis procesu wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów gminy oraz diagnozę pozwalającą na wyznaczenie obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, **na jego podstawie może zostać opracowany i uchwalony gminny program rewitalizacji.**

Ustawodawca, przewidział zatem możliwość dalszej realizacji programów rewitalizacji (innych niż gminny program rewitalizacji w rozumieniu ustawy o rewitalizacji), ale wyłącznie do końca 2023 r. Po tym terminie realizacja działań spełniających przesłanki rewitalizacji, musi odbywać się na zasadach *ustawy o rewitalizacji*. Gminy, które w okresie przejściowym decydują się nie korzystać z narzędzi *ustawy o rewitalizacji*, nie mogą

wyznaczać obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji w formie uchwały, ustanawiać Specjalnej Strefy Rewitalizacji oraz korzystać z innych szczególnych rozwiązań.

Przepis art. 52 *ustawy o rewitalizacji* przewiduje szczególne rozwiązanie adresowane do gmin, które w dniu jej wejścia w życie prowadziły działania rewitalizacyjne. Podstawą do realizacji tych działań jest uchwała rady gminy w sprawie lokalnego programu rewitalizacji opracowanego w oparciu o przepisy ustawy o samorządzie gminnym oraz *Wytyczne w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020. Ustawa o rewitalizacji* umożliwia bowiem kontynuowanie rozpoczętych procesów rewitalizacji, poprzez możliwość zastosowania specjalnej procedury przekształcenia obecnie realizowanego programu w gminny program rewitalizacji, o którym mowa w *ustawie o rewitalizacji*. Pozwala to na zastosowanie wszystkich narzędzi w niej przewidzianych.

Zgodnie jednak z art. 52 ust. 2 *ustawy o rewitalizacji*, zastosowanie tej procedury możliwe jest w przypadku spełnienia dwóch warunków. Po pierwsze, **w dniu wejścia w życie ustawy o rewitalizacji gmina realizuje** (uchwalony przez radę gminy) **program rewitalizacji** zawierający działania służące wyprowadzeniu obszaru zdegradowanego ze stanu kryzysowego. Po drugie, program ten zawiera co najmniej opis procesu wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów gminy oraz diagnozę pozwalającą na wyznaczenie obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji.

Badając zgodność z prawem kwestionowanej uchwały Nr S.0007.107.2017, w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji *Miasta Radlina*, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem art. 52 ust. 1 w zw. z art. 52 ust. 2 *ustawy o rewitalizacji*. W myśl bowiem przywołanych wyżej przepisów, niedopuszczalne jest, wyznaczenie w drodze uchwały obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, jeżeli w gminie obowiązuje lokalny program rewitalizacji, który został uchwalony po wejściu w życie *ustawy o rewitalizacji*, czyli po 17 listopada 2015 r. Natomiast Rada Miejska w Radlinie podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia „Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Radlina 2017 – 2022” w dniu 27 lutego 2017 r.

Zatem na dzień wyznaczenia w drodze uchwały Nr S.0007.107.2017 obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, w gminie obowiązywał lokalny program rewitalizacji, **uchwalony po wejściu w życie ustawy o rewitalizacji**.

Przyjmując w 2017 r. lokalny program rewitalizacji, gmina, w myśl przepisów art. 52 *ustawy o rewitalizacji*, mogła skorzystać z narzędzi i rozwiązań przewidzianych w tej ustawie lub przyjąć lokalny program rewitalizacji, sporządzony w oparciu o *Wytyczne w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020*. Przyjmując lokalny program rewitalizacji uchwałą Nr S.0007.020.2017 z dnia 27 lutego 2017 r., Rada Miejska w Radlinie dokonała wyboru ścieżki prawnej, w oparciu o którą będzie realizowała działania rewitalizacyjne w obszarach zdegradowanych i rewitalizacji.

Ustawodawca nie dopuścił możliwości realizowania równoległe dwóch programów rewitalizacji, jednego sporządzanego w oparciu o *wytyczne*, a drugiego realizowanego w oparciu o przepisy *ustawy o rewitalizacji*, co jasno wynika z art. 52 ust. 1 cyt. ustawy.

Przywilej przekształcenia lokalnych programów rewitalizacji w gminne programy rewitalizacji przysługuje natomiast wyłącznie tym gminom, które na dzień wejścia w życie ustawy o rewitalizacji dysponowały już uchwalonym programem rewitalizacji i nie miały możliwości dokonania tegoż wyboru.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna.

W omawianej sprawie, wskazane naruszenie przepisów *ustawy o rewitalizacji* dawało organowi nadzoru podstawy do stwierdzenia w całości nieważności uchwały Nr S.0007.107.2017 Rady Miejskiej w Radlinie z dnia 28 grudnia 2017 r. w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji *Miasta Radlin*.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Z-ca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Aleksandra Kroczek

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Radlinie,
- 2) a/a